



Prövningsnämnden

MALMÖHUS LÄN

Benefika barnreverser.

Klgdn lantbrukare, hade å jordbruksbilagan yrkat avdrag för ränta med visst belopp. Dessutom hade klgdns hustru i förvärvskällan Inkomst av kapital yrkat sådant avdrag. TN, som fått kännedom om att såväl en del av det å jordbruksbilagan yrkade avdraget som även det av hustrun upptagna avdragsbeloppet avsåg ränta å reverser, vilka såsom gåva överlämnats till klgdns och hans hustrus minderåriga barn vägrade avdragen i vad desamma avsågo sådan ränta. I barnens deklARATIONER hade räntebeloppet uppgivits som inkomst och reversfordringarna som förmögenhet. Barnen blevo nu ej beskattade för ränteinkomsterna och deras förmögenheter överfördes jämlikt 8 § S. F. till föräldrarna och taxerades hos dem. Som skäl för sin åtgärd ifråga om räntan anförde TN, att barnens förmögenheter i jämförelse med föregående års deklARATIONER ökats endast med ca $\frac{1}{4}$ av deras ränteinkomster, att räntan sålunda till huvudsaklig del hade konsumerats och att detta finge antagas

ha skett för barnens underhåll och uppfostran.

I besvär över TN:s beslut bestreds icke, att räntan använts för det av TN angivna ändamålet. Man invände emellertid, att det ej vore den under beskattningsåret utbetalade räntan, som förbrukats, utan tidigare års. Den under beskattningsåret förfallna räntan hade insatts å barnens bankböcker under december månad nämnda år. Intyg härom företeddes liksom även därom att bankböckerna voro spärrade och att inestående medel ej kunde lyftas förrän barnen uppnått 21 års ålder. Klgd:na yrkade att bliva taxerade i enlighet med deklARATIONERNA eller alternativt att avdrag i vart fall skulle medgivas så stor del av räntan, som svarade mot barnens utgifter för andra ändamål än underhåll och uppfostran.

Barnen voro födda 1935, 1937, 1938 och 1942. Av i målet verkställd ytterligare utredning framgick, att spärrandet av barnens bankböcker skett först efter beskattningsårets utgång och först sedan besvär anförts.

Vid ärendets handläggning i PN diskuterades bl. a. av Regeringsrätten år 1951 avgjorda mål i samma ämne.

PN fann, att klgd:na genom utfärdandet av ifrågavarande reverser med ränteutfästelse och utbetalandet av räntebeloppen finge anses ha åstadkommit ett substitut för dem enligt lag åliggande skyldighet att sörja för barnens uppehälle och uppfostran. Då avdrag för utgift för sådant ändamål för fattningsenligt ej kunde medgivas, avslogos besvären. Då den skattemässiga konsekvensen borde gälla räntan i dess helhet, kunde ej heller det alternativa yrkandet bifallas.

I annat mål med likartat innehåll, avslog PN i besvären framställt yrkande om avdrag för ränta å revers, enär det ådagalagts, att den till barnet utgivna reversen icke innehöll någon utfästelse om ränta och det ej med full klarhet framgick, att någon utbetalning verkligen skett under beskattningensåret. Därest utbetalning emellertid ägt rum, oaktat utfästelse om ränta ej föreläge vore utbetalningen att betrakta såsom gåva.

Såsom tidigare refererats i tidskriften har PN i Sthlm vid handläggning av ärenden rörande benefika barnreverser konsekvent vägrat avdrag. Motiveringen är, att det i själva verket gäller periodiskt understöd och att avdrag för dylika lagligen ej kan medges.

Återvunna värdeminskingsavdrag vid avyttring av tillgång som förvärvats genom arv.

Vid arvsskifte 1936 förblev ett dödsboet tillhörigt fartyg oskiftat. Fartyget var värderat till 40.000 kr. Anskaffningsvärdet utgjorde vid den avlidnes förvärv 75.000 kr. Dödsboet drev

rörelse med fartyget till den 2 jan. 1945. Då skiftades fartyget på dödsbo-delägarna — 7 barn — med 1/7 på vartdera. Vid 1937—1945 års taxeringar utnyttjade dödsboet värdeminskingsavdrag med 47.600 kr. Året 1946—1951, då barnen fortfarande redovisade rörelse med fartyget men nu under samäganderätt, utnyttjades värdeminskingsavdrag med 18.600 kr. Under alla åren hade samma värdeminskingsplan följts som vid den avlidnes taxeringar och det ursprungliga anskaffningsvärdet avskrivits som om fartyget allt sedan dess anskaffande varit i en och samma ägares hand. — År 1951 såldes fartyget för 300.000 kr.

TN beskattade hos de 7 delägarna återvunna värdeminskingsavdrag för samtliga år från den avlidnes frånfälle.

I besvär hos PN yrkades, att beskattning skulle ske endast för den tid fartyget varit i de 7 delägarnas hand, d. v. s. endast för tiden efter det att fartyget hade skiftats (18.600 kr.). Anskaffningsvärdet utgjordes av det belopp, som i beskattningshänseende kvarstode såsom oavskrivet för överlåtaren. Överlåtaren vore i förevarande fall det oskiftade dödsboet.

PN biföll besvären. Vid handläggningen diskuterades bl. a. Sv. SkT 1946 sid. 45, Bratt.

Grundförbättring eller ej.

Klgdn hade å jordbruksbilagan yrkat avdrag med 1.425 kr. för "bortforsling av en jordvall". Avdraget vägrades av TN. I besvären upplystes: Jordvallen härrörde från upprensningen av en å i gränsen mellan klgd:ns och grannens ägor. Stora mängder upprensningsmaterial hade upplagts å klgd:ns odlade

mark. Jorden, som tidigare varit av god beskaffenhet, måste därigenom anses ha blivit avsevärt försämrad. Skadan hade emellertid ej lett till bestående värdeminskning. För att bringa jorden i samma goda skick som förut hade det varit nödvändigt att bortföra den av upprensningmaterian bildade "jordvallen". Någon grundförbättring kunde detta icke innebära. PN biföll besvären.

Ackumulerad inkomst

Klgdn hade år 1952 taxerats för under år 1951 uppburen pension å 8.346 kr. från Apotekarkårens Livränte- och Pensionskassa. Själv hade han fördelat inkomsten i olika nämnda år till TN avlämnade deklarationer avseende taxeringsåren 1949—1952. Han yrkade hos PN, att deklarationerna måtte följas. PN fastslog, att till förvärvskällan Tjänst hänförlig inkomst skulle upptagas till beskattning för det beskattningsår, den varit tillgänglig för lyftning, att TN:s beslut följaktligen vore lagligen grundat samt att besvären därför icke kunde föranleda ändring i beslutet. Då emellertid vad klgdn anfört och yrkat syntes kunna betraktas jämväl såsom en framställning om tillämpning av bestämmelserna i KF om ackumulerad inkomst, fann PN skäligen bifalla denna framställning, varvid skatt beräknades med utgångspunkt från att inkomsten hänförde sig till fyra år.

STOCKHOLMS STAD

Avdrag för aktiverade kostnader

TN hade vägrat avdrag med 13.967 kr. för beräknade reparationskostnader å maskiner. De ifrågakomna reparationerna hade verkställts under ja-

nuari—mars månader av taxeringsåret. Kostnaden hade till sitt slutliga belopp blivit känd först då. I besvären åberopade klgdn — ett aktiebolag — att reparationerna föranletts av försлитning genom användande av maskinerna under beskattningsåret, att det måste anses överensstämma med god köpmannased, att beskattningsåret i dylikt fall belastades med kostnaderna, att de verkliga kostnaderna visat sig uppgå till 19.356 kr, samt att bolaget tillämpat förfarandet under många år. PN avslog besvären.

Besvärsmätt

En person deklarerade och taxerades för en i deklarationen om än på felaktigt ställe uppgiven inkomst av försålda teckningsrätter. I vederbörlig ordning underrättade TN om den sålunda ändrade taxeringen. Besvär anfördes först efter besvärstidens utgång, i vilka det anfördes, att aktierna innehafts i över fem år. Besvären upptogs till prövning och taxeringen rättades.

Att beloppet ej utgjorde skattepliktig inkomst tar över den formella omständigheten, att underrättelse avsånts och kommit fram.

Skattskyldighet?

Utlänning, som saknade sjömanshusnummer, hade tjänstgjort å svensk båt. Skatt hade dragits. Han taxerades efter skön, då han ej deklarerat. Efteråt kom man underfund med att han haft högre inkomst och hade överskjutande skatt att återfå. TI yrkade eftertaxering. PN avslog framställningen, enär det finge anses högst tvivelaktigt, om personen verkligen vore skattskyldig i Sverige.